

ΟΙ «ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΣΜΟΙ», ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ

Οι «ήρωϊκοί» αγώνες της Φωνής, μόνον εις τούς κοκκίρους συναντώνται. Πού τούς διαλαλούν, χτυπώντας τὰ φτερά τους, ἀπὸ κάποια χαλασμένη στέγη ἢ στὴ κορριά!

Φυσικά οὔτε γελοῦν πλέον οἱ ἀναγνώσται της, γιὰτὶ οὔτε γιὰ γέλια ἀξίζουσι αὐτὰ πού γράφει. Κι' αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ λόγος πού τὴν ἐπιστρέφουσι οἱ συνδρομηταὶ της ὅπως γράφει ἡ ἴδια κατὰ ἑκατοντάδες στὰ ἀφεντικά τους.

Ἄλλὰ γιὰ ποιὸν ἥρωϊκὸν ἀγῶνα μιλάει, σὲ κάθε ἔκδοσί της, ἡ κυρὰ Φωνή; Στὴν περίπτωσιν τοῦ νομάρχου Στεργιάκη, τί ἔκανε; Ἐνα ἀνόητο καὶ ἀκατανόητο ἄρθρο της στὴν ἀρχὴ «ὁ ἰπτάμενος νομάρχης» πού ἔμοιαζε μὲ σχολικὴ ἔκθεσι τετάρτης κατηγορίας καὶ μιὰ ἀνταπόκρισι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου Νομικῶν. Καὶ ὕστερα μούλωξε!

Καὶ τώρα, μόλις πῆρε τὸ τηλεγράφημα, ὅτι ὁ νομάρχης φεύγει, ἔβαλε πάλι ἐμπρὸς τὰ κακαρίσματα γιὰ «τούς ἥρωϊσμούς» της, κάπως ἔτσι: «Ὁ Ἀγὼν μας ἐδικαιώθη!» «Ἡ τραγωδία τῆς Χαλκιδικῆς θάινει πρὸς τὴν κάθαρσιν της!» «Ἡ Φωνή, μετὰ τῶν ὀλίγων ἀνδρείων, ἐπολέμησε μέχρι τῆς νίκης!». «Ἡ ἰλὺς τοῦ βυθοῦ ἀνήλεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐρρύπανε!» Καὶ πολλὰ τέτοια, χαζά...

Φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτοὶ πού γράφουσι τὴ Φωνή, τὴν δημοσιογραφίαν τὴν πέρασαν γιὰ κάλαντα! Ἄλλοιῶς δὲν ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ παιδαριώδης νοστορία τους, μὲ τὴν ὁποίαν ἐρευνοῦν καὶ κρίνουσι τὰ πράγματα.

Ὅτι πάντοτε ὑβρίζει τούς Χαλκιδικιώτες συλλήβδην, γιὰ νὰ θεμελιώσῃ ἕνα φτωχὸ εἰς ἔννοιαν διανόμημά της, ἴσως νὰ μὴ τὸ ἀντιλαμβάνεται. Σὲ πολλὰ σημεῖα ὅμως τόσο πολύ, πού χρειάζεται φίμωτρο!

Εἶχε σὲ προηγούμενη ἔκδοσί της, ἕνα ἄρθρο «Οἱ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΣΜΟΙ». Καὶ ὑβρίζει καὶ βωμολοχοῦσε, σὰν τὴ κακὴ γειτόνισσα, ἀωνύμως πάντοτε, ὅλους ἐκεῖνους πού δὲν τῆς ἔκαναν τὰ γούστα, νὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὶς ἀνοησίες της...

Δηλαδή, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, μᾶς λέει κάθε φορὰ, στὰ γραπτά της ἡ Φωνή ὅτι στὴ Χαλκιδική, ὅσοι εἶναι μὲ τὸ μέρος της εἶναι ἀνδρείοι! Καὶ ἐκεῖνοι πού δὲν εἶναι μὲ τὸ μέρος της, εἶναι παληάνθρωποι!

Ἄλλὰ οἱ ἀηδίες αὐτές, τῆς Φωνῆς, πρέπει νομίζουμε νὰ πάρουσι τέλος. Νὰ μείνῃ βέβαια ἡ Φωνή. Καὶ νὰ ζήσει. Νὰ μὴ χαθῇ. Ἄλλὰ νὰ σοβαρευτῇ. Διότι αὐτὰ πού γράφει, μόνον εἰς τὰ λιμνάζοντα νερά τοῦ φαναρισμοῦ τὰ βρῖσκει κανεῖς. Καὶ γράφονται μόνον διὰ τούς ἀφελεῖς.

Ἡ δὲ περίπτωσις τοῦ νομάρχου Στεργιάκη, δὲν τῆς δίνει, τῆς Φωνῆς, κανένα δικαίωμα νὰ κανχιέται. Κανένα. Διότι δὲν τὸν ἐδίωξε κανένας ἄλλος, ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ παράλογος ἑαυτὸς του τὸν ἐδίωξε, τὸν Στεργιάκη. Καὶ αὐτὸς τὸν τσαλάκωσε. Ὁ ἑαυτὸς του. Ὁ Παλαβός...

Ἄλλὰ ἐπιτέλους, αὐτὴ «ἡ Φωνή» πού στέκει; Πού στεγάζεται; Δεξιά, δὲν εἶναι λέει. Ἀριστερά, εἶναι προδότες! Κέντρον; Μὰ ὄχι κι' αὐτό, ἀλλὰ τώρα... Δηλαδή θέλει νὰ εἶναι ξεκαπίστρωτη, γιὰ νὰ βόσκει παντοῦ! Ὅπου εἶναι καλύτερα... Ναί, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι κοροῖδα δὲν ὑπάρχουν πιά. Γιὰ νὰ δίνουν συνδρομὰς κουτουροῦ, γιὰ τὴν παρέα Τάτση Μήτση, Κώτση...

Ἄλλὰ καὶ λίγο παλαιότερα. Ἦταν τότε, ἡ Φωνή, ἄκρως δεξιά. Κυκλοφοροῦσε, μὲ τὸν χωροφύλακα. Κι' αὐτὴ ἦταν τότε, ἔντινι μέτρω, μὲ ὅσα ἔγραφε, ὁ ρυθμιστὴς τῆς «ἐθνικοφροσύνης», στὴ Χαλκιδική. Καὶ κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, ἄτομα, συνεταιρισμοί, ἐκκλησιαστικαὶ καὶ σχολικαὶ ἐφορεῖαι, Κοινότητες, Δῆμοι, Ὁργανισμοί, ἔπρεπε νὰ εἶναι συνδρομηταὶ της...

Ἀργότερα, ὁ σημερινὸς «διευθυντὴς» της, βέρος Χαλκιδικιώτης!!, ἔγραφε πάλι σὰν «ἀνεξάρτητος!». Καὶ στίς τελευταῖες ἐκλογές, ἀκολουθοῦσε ὡς προπαγανδιστὴς, διὰ τοῦ προφορικοῦ λόγου, φυσικά μὲ τὸ ἀζημίωτον, τὸν κ. Στέφανον Κότσιανον. Καὶ τὸν ἔκαψε τὸν ἀνθρώπο! Καὶ τώρα ἀρνεῖται, ὡς πληροφοροφούμεθα, νὰ δημοσιεῖ τὰς ἀνακοινώσεις, τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθ. Φιλιππίδη. Καί, στροφὴ ἀνάποδα! Καὶ σιγὰ - σιγὰ, πρὸς τὸ Κέντρον!

Ἄλλὰ μᾶς εἶναι προσφιλεῖς, ὅλοι οἱ ξένοι εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ πρώτη Ἀρετὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, εἶναι ἡ φιλοξενία. Ὅταν ὅμως μᾶς ὑβρίζουσι κρυπτόμενοι μάλιστα, ὑπὸ τὸν τίτλον μιᾶς τοπικῆς ἐφημερίδος. ὀφείλομεν νὰ ἀντιστῶμεν.